

Življenje, ki je, ali življenje, ki ga ni?

Alkohol. Tekočina, ki uničuje, razdira, ubija. Strup. A ga vseeno pijemo ... Zakaj?

Zakaj bi pil nekaj, kar ti škodi? Zakaj bi zaužil ta strup? Razlog za ta vprašanja so osebne izkušnje z alkoholom. Izkušnje s prekinjenimi stiki, razdrtimi odnosi, prepiri, skrbjo za najbližje.

Alkohol povzroča alkoholizem. A se najde na vsakem rojstnem dnevu, poroki, zabavi, celo pogrebu. Alkohol je kot tornado ali kot huda nevihta. Pride, uniči in opostoši. Uniči osebo, ki mu podleže, in ruši vse okoli nje.

Zakaj se zatekamo k alkoholu, sploh takrat, ko gre kaj narobe? Ker utopi vse skrbi, nas začasno prestavi v nek drug svet, kjer vseh naših težav več ni. Zveni predobro, da bi bilo res, kajne? Ker je. Ko nas ta strup zapusti, ostanejo vse skrbi. Ne le to, še podvojijo, potrojijo se!

Če je alkohol tako uničevalna pijača, zakaj jo potem pijemo? Zaradi naše kulture. Že od nekdaj je alkohol spremljal naš vsakdan, obrede, zabave. Naše prababice in dedki so zaradi nedostopnosti vode pili vino. Še France Prešeren ga v Zdravljici opeva. Največji problem pa je v tem, da pitje alkohola preveč normaliziramo. Že pri mladostnikih in celo otrocih je "pokušanje" in uživanje alkohola v družbi staršev in izven nekaj povsem normalnega.

Svet brez alkohola zveni kot tiste čudežne daljne dežele iz risank in pravljic, ki smo jih gledali, ko smo bili majhni. Ali je to nekaj, kar si želimo? Ja, je. Ali je izvedljivo? Na žalost ne. Alkohol je prav tako kot tobačna in mamilska industrija ogromen vir prihodka za tistih nekaj ljudi, ki služijo z zastrupljanjem odjemalcev. Denar, denar, denar ... Sveta vladar.

Kaj torej sploh lahko naredimo? Lahko pomagamo tistim, ki se z alkoholom borijo, lahko ozaveščamo in se pogovarjamo o njegovem vplivu. Lahko se odločimo za življenje brez alkohola. Za življenje, ki je, ki obstaja. Ki ni uničeno, razdrto in zastrupljeno.

Tudi ti se lahko odločiš za takšno življenje ... Se boš?

Sofia Laul, 9. Razred, OŠ Polzela
Mentor: Mojca Cestnik